

Vraag nr. 305
van 11 juni 1997
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vossenbestrijding – Dierenvergiftiging

Niet alleen honden worden soms vergiftigd, de laatste tijd wordt een groot aantal vergiftigde vogels in de vogelopvangcentra binnengebracht. In de krop van de vogels worden hoge concentraties gif – zoals strychnine – gevonden. Ook bij honden worden dergelijke producten gevonden.

Uit onderzoek blijkt dat dit gif – via het gebruik van een lokaas – bedoeld was voor de vossen.

1. Is de minister op de hoogte van de toename van deze vergiftigingen ?
2. Wordt er opgevolgd welke vogels of andere dieren vergiftigd worden ? Wat zijn de resultaten per provincie ? Wat werd met deze onderzoeksresultaten gedaan ?
3. Welke sancties zijn er mogelijk wanneer vogels of andere dieren duidelijk vergiftigd worden ?
4. Wat waren in 1995 en 1996 de resultaten van de sancties in elke provincie ?
5. Is de aangroei van vossen werkelijk een probleem in Vlaanderen ? In welke regio's ?
6. Heeft de aangroei van het vossenbestand mogelijk negatieve gevolgen voor de volksgezondheid ?
7. Welke acties zijn het meest verantwoord bij een problematische toename van het vossenbestand ? Worden die uitgevoerd ?

Antwoord

1. Mijn administratie beschikt over onvoldoende gegevens om met zekerheid te kunnen spreken van een toename van het aantal vergiftigingen ; de problematiek is dit voorjaar wel ruim aan bod gekomen in de media, zo onder meer na de vergiftiging van een tiental buizerds in de streek van Maldegem.
- 2 en 3. In de gevallen die bij mijn administratie bekend zijn, gaat het voornamelijk om vergiftigde roofvogels. Het gebruik van gifstoffen wordt door artikel 19 van het Jachtdecreet bestraft met geldboetes van 20.000 tot 40.000 frank.

4. Er zijn geen gevallen bekend waarbij de dader op heterdaad werd betrapt, zodat dus steeds proces-verbaal (PV) tegen onbekenden wordt opgemaakt. Nader onderzoek levert over het algemeen weinig op, zodat de parketten deze PV's systematisch seponeren.

5. Momenteel wordt in mijn opdracht een wetenschappelijk onderzoek gevoerd naar de vos in Vlaanderen. Zo wordt de verspreiding en densiteit van de vos onderzocht, evenals de populatie-dynamische factoren die hieraan ten grondslag liggen. Een derde luik van het onderzoek betreft een monitoring inzake mogelijke besmetting van de vos met de vossenlintworm (*Echinococcus multilocularis*).

Uit voorlopige resultaten blijkt alvast dat de vossenpopulatie de laatste 15 jaar sterk is uitgebreid en dat de vos nu nagenoeg in heel het Vlaamse gewest voorkomt. De vos beperkt zich hierbij niet alleen tot het platteland, maar komt ook meer en meer voor in de voorstedelijke gebieden, waar veelal voldoende groen en voedsel (afval, pluimvee) beschikbaar is. Veel pluimveehouders en jagers zijn niet gelukkig met deze sterke toename ; natuurbeschermers nemen veeleer een positieve houding aan.

6. In het raam van het voormelde onderzoek werden in de loop van dit jaar honderd vossenkadavers onderzocht op de aanwezigheid van de vossenlintworm. De parasitologische analyse toonde aan dat de vossenlintworm met zekerheid voorkomt in het zuidwestelijk gedeelte van het Vlaamse gewest, nabij de taalgrens. Van de onderzochte kadavers bleken er immers twee positief te zijn die afkomstig waren van dat gebied.

Ook in het Waalse gewest, en dan vooral in de provincie Luxemburg, komt deze parasiet voor. De vos kan deze lintworm opnemen door het eten van besmette knaagdieren. Het gevaar bestaat dat ook mensen op een of andere wijze eitjes van deze lintworm opnemen. Net als bij knaagdieren kan de zich uit het eitje ontwikkelde larve een gezwel veroorzaken in de lever of andere organen, waardoor deze niet meer normaal gaan functioneren en er ziekteverschijnselen optreden. De medische behandeling van patiënten bestaat uit chemotherapie en chirurgie, maar is niet zeer succesvol, zodat er een hoog risico is op dodelijke afloop. Daarom is het belangrijk infectie bij mensen te voorkomen door preventieve maatregelen.

7. Mijn administratie bereidt een folder over de vossenlintworm voor die bestemd is voor die doelgroepen die een risico kunnen lopen, met name de jagers, de wandelaars en de natuurliefhebbers. Hierin zullen een aantal voorzorgsmaatregelen worden opgesomd. De folder zal onder meer via de gemeentelijke bibliotheken worden verdeeld.

Wegens het mogelijk gevaar voor de volksgezondheid werd reeds op 15 juli 1997 door de bevoegde diensten een persmededeling verspreid waarin deze problematiek aan bod kwam. Het tijdschrift Knack wijdde in zijn editie van 16 juli 1997 een artikel aan de vossenlintworm.